

Nooit meer thuis

Nooit meer thuis?

Opgegeven had ik de liefde,
nooit meer thuis te zijn,
als echo van vroeger,
als antwoord op nu.
Hier niet te willen wonen.
Nooit meer?..

Uit de verte bel je op,
Zomaar na lange tijd.
Dat nooit verwacht,
Nooit meer gedacht.
En nu adem ik je in,
Uit de verte en toch?..
Zo dichtbij, een thuis?

Thuis te kunnen zijn,
Bij mijn hart,
Bij jouw hart.
Thuis is het hart

Door die angst,
De angst voor angst,
De angst voor angst van de pijn,
Daardoorheen, daar kom jij.
Aaaaaaaaaaaaaaaha!
Hoe is het mogelijk?

29 11 2004